Συνήθως ακούμε από την τηλεόραση και διαβάζουμε στον τύπο τη φράση «επιστροφή στις ρίζες». Αυτό σημαίνει ότι τα άτομα και οι λαοί νιώθουν ισχυροί όταν γνωρίζουν την προέλευση τους, την καταγωγή τους, τις πολιτισμικές πηγές και γενικά τη φυλετική και πολιτισμική τους προαγωγή μέσα στον χρόνο. Τα έθιμα ως συνήθειες της καθημερινής ζωής καλλιεργούν τις κοινωνικές σχέσεις, την αλληλεγγύη, τη συμπαράσταση, την κατανόηση. Βοηθούν στην εξομάλυνση της εχθρότητας ή του μίσους ή της όποιας διαφοράς. Ο χαιρετισμός, οι επισκέψεις, οι κοινοί εορτασμοί, οι τελετές, βοηθούν στην κοινωνικοποίηση του ατόμου, δηλαδή στην ένταξη του μέσα σε μια συγκεκριμένη κοινωνία.
Έτσι. το «εγώ» ενώνεται με το «εμείς» και προσανατολίζεται σε κοινούς οραματισμούς και στόχους.
Τα ήθη και τα έθιμα και οι κοινές παραδόσεις διαμορφώνουν κοινούς τρόπους συμπεριφοράς και αντιλήψεων, γεγονός που προσδιορίζει και τη δύναμη του άγραφου νόμου, τον πολιτιστικό ανθρωπισμό του Έλληνα.

Από το βιβλίο του Β.Δ. Αναγνωστόπουλου 'ΛΑΪΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ: ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΒΙΩΣΗ' εκδόσεις Καστανιώτη